

Την

τελευταία δεκαετία η τεχνολογία κατάφερε να τρυπώσει στην καθημερινότητά μας, να ριζώσει μέσα σε αυτήν, αλλά και να δημιουργήσει νέες ανάγκες, τόσο από πλευράς ηλεκτρονικού εξοπλισμού όσο και από πλευράς διαμόρφωσης μιας νέας ηλεκτρονικής διάστασης, που ισορροπεί ανάμεσα στην πραγματικότητα και στη σφαίρα ενός διαρκώς «δικτυωμένου» ψηφιακού κόσμου.

Ως σύγχρονοι επιβάτες στο καράβι του Wi-Fi, πλέουμε στα ανοιχτά της «θάλασσας» του Διαδικτύου, «ψαρεύοντας» διαρκώς φρέσκια πληροφορία. Τα social media με τα χρόνια έχουν μετεξελιχθεί σε ένα πανίσχυρο εργαλείο κοινωνικής διασύνδεσης, ενημέρωσης, διαφήμισης και σφυγμομέτρησης. Η διόγκωση των υπεραγορών έξυπνων εφαρμογών έχει οδηγήσει στη γέννηση μιας νέας γενιάς εμπορίου. Αναπολώντας το παρελθόν, η απουσία της διαρκούς τεχνολογικής υποστήριξης ενδεχομένως φαντάζει τρομακτική. Πλέον η εξάρτησή μας από αυτήν, υπό οποιαδήποτε μορφή της, αγγίζει – με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο – τα όρια της ταύτισης.

Τι θα συμβεί άραγε αν υποθετικά μια μέρα το Διαδίκτυο αποφασίσει απλώς να πάει... διακοπές; Ή αν κάνει την εμφάνισή της μια νέα ηλεκτρονική πανδημία που

θα «καίει» smartphones και ταμπλέτες; Παρατηρώντας κανείς τα μικρά παιδιά, βλέπει ότι παίζουν κυριολεκτικά τις ηλεκτρονικές συσκευές στα δάχτυλα και όλα ομιλούν την... «τεχνολογικήν». Ενα είναι σίγουρο: αν τα προηγούμενα χρόνια έφεραν σαρωτικές αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε την καθημερινότητά μας και προσδιορίζουμε τον όρο επικοινωνία, τότε τα επόμενα αναμένεται να μας ταξιδέψουν σε νέα, ακόμη πιο φουτουριστικά δεδομένα...

Επανάσταση

στα...

δάχτυλα

Κατά τη διάρκεια της πρώτης δεκαετίας του 2000, μια νέα γενιά φορητών συσκευών με νοημοσύνη υπολογιστή έκανε την εμφάνισή της. Οι λεγόμενες «έξυπνες» συσκευές με οθόνη αφής, αργά ή γρήγορα κατέκλυσαν την αγορά, προσφέροντας δυνατότητες «χαδιάρες» και θελκτικές για χρήστες φευγάτους, επαγγελματίες, φοιτητές, μαμάδες ή ακόμη και... μπόμπιρες. Smartphones και ταμπλέτες έχουν καταφέρει να μεταλλάξουν τον τρόπο συνομιλίας, γραφής και διαχείρισης αρχείων, ανοίγοντας παράλληλα την πύλη μιας ψηφιοποιημένης αγοράς, στα «ράφια» της οποίας φιγουράρουν πολύχρωμες εφαρμογές.

Την αρχή στον χορό των smartphones είχε κάνει η IBM το 1994 με το προχωρημένο για την εποχή του κινητό αφής Simon, αλλά με μέγεθος...

«παντόφλας». Ακολούθησαν τα κινητά με πλήρες πληκτρολόγιο – κυρίως για επαγγελματίες – με πρωταγωνιστή το BlackBerry της Research In Motion. Το πραγματικό «ροκ εντ ρολ» ωστόσο ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2007 με την κυκλοφορία του iPhone της Apple. Μάρκετινγκ και πρεστίτζ έκαναν θαύματα και το κοινό ανταποκρίθηκε θερμά στο νέο προϊόν. Λίγους μήνες αργότερα έκανε την εμφάνισή του το λειτουργικό σύστημα Android της Google και οι εταιρείες ηλεκτρονικών τράβηξαν σπαθιά και ρίχτηκαν στη... μάχη! Στις αρχές του 2010, τα Windows Phones της Microsoft μετέφεραν λειτουργίες παρόμοιες με εκείνες των υπολογιστών στις οθόνες των συσκευών χειρός και κάπως έτσι η παρέα των «έξυπνων» κινητών μεγάλωσε ακόμη περισσότερο.

Σχεδόν «κατατροπώνοντας» τους φορητούς υπολογιστές, οι ταμπλέτες έχουν καταφέρει να κλέψουν την καρδιά μικρών και μεγάλων. Λίγο το μικρό τους μέγεθος και βάρος, λίγο οι εντυπωσιακές τους επιδόσεις, έχουν μαγέψει τους κατόχους τους, που στην πλειονότητά τους δηλώνουν ότι δεν ρίχνουν πλέον ούτε δεύτερη ματιά στον υπολογιστή τους. Από τις αρχές του 2000, οι εταιρείες-«κολοσσοί» είχαν αρχίσει να παρουσιάζουν τα πρώτα μοντέλα ταμπλετών. Το μεγάλο μερίδιο της αγοράς ωστόσο κέρδισε το 2010 η Apple με το μινιμαλιστικό iPad. Νέοι επεξεργαστές και οθόνες με καλύτερη ανάλυση και ανταπόκριση στα βιομετρικά πλέον «χάδια» των χρηστών ήρθαν στο φως και η ευρηματικότητα «παντρεύτηκε» ξανά με τον μοντέρνο σχεδιασμό. Ο ηλεκτρονικός «πόλεμος» φούντωσε για τα καλά, με τον ανταγωνισμό για ένα κομμάτι από την πίτα της αγοράς να χτυπάει κόκκινο.

Τα phablets που συνδυάζουν δυνατότητες smartphone και ταμπλέτας σε μια συσκευή «μετρίου αναστήματος» – λίγο μεγαλύτερα από κινητό και λίγο μικρότερα από tablet – σύντομα έκαναν την εμφάνισή τους με ιδιαίτερη επιτυχία κυρίως στις ασιατικές αγορές.

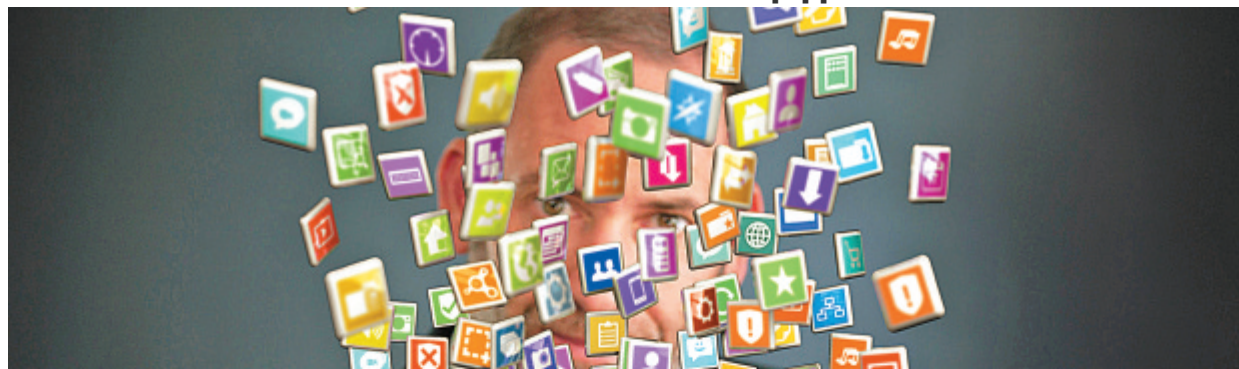
Το 2013 η τάση στράφηκε προς τα «έξυπνα» αξεσουάρ, που σε ρόλο ψηφιακού «αγγελιοφόρου» επικοινωνούν με ταμπλέτες και smartphones, μεταφέροντας ειδοποιήσεις από e-mail, κλήσεις και μηνύματα στον... καρπό ή στα δάχτυλα του χρήστη. Χαρακτηριστικά παραδείγματα τα ρολόγια Galaxy Gear της Samsung και SmartWatch2 της Sony, με άλλα τόσα πρότυπα για σύγχρονους «άρχοντες» των έξυπνων βραχιολιών και δαχτυλιδιών να βρίσκονται προ των πυλών. Οι συσκευές-αξεσουάρ κατάφεραν να σηκώσουν παράλληλα και θύελλα αντιδράσεων αφού ορισμένοι υποστηρίζουν ότι η υπερβολική τεχνολογία έχει ως αποτέλεσμα μια γενιά «εθισμένων» χρηστών κλεισμένων στη «φούσκα» του ψηφιακού τους κόσμου.

«Ψώνιο»

το...

ψηφιακό

κατάστημα

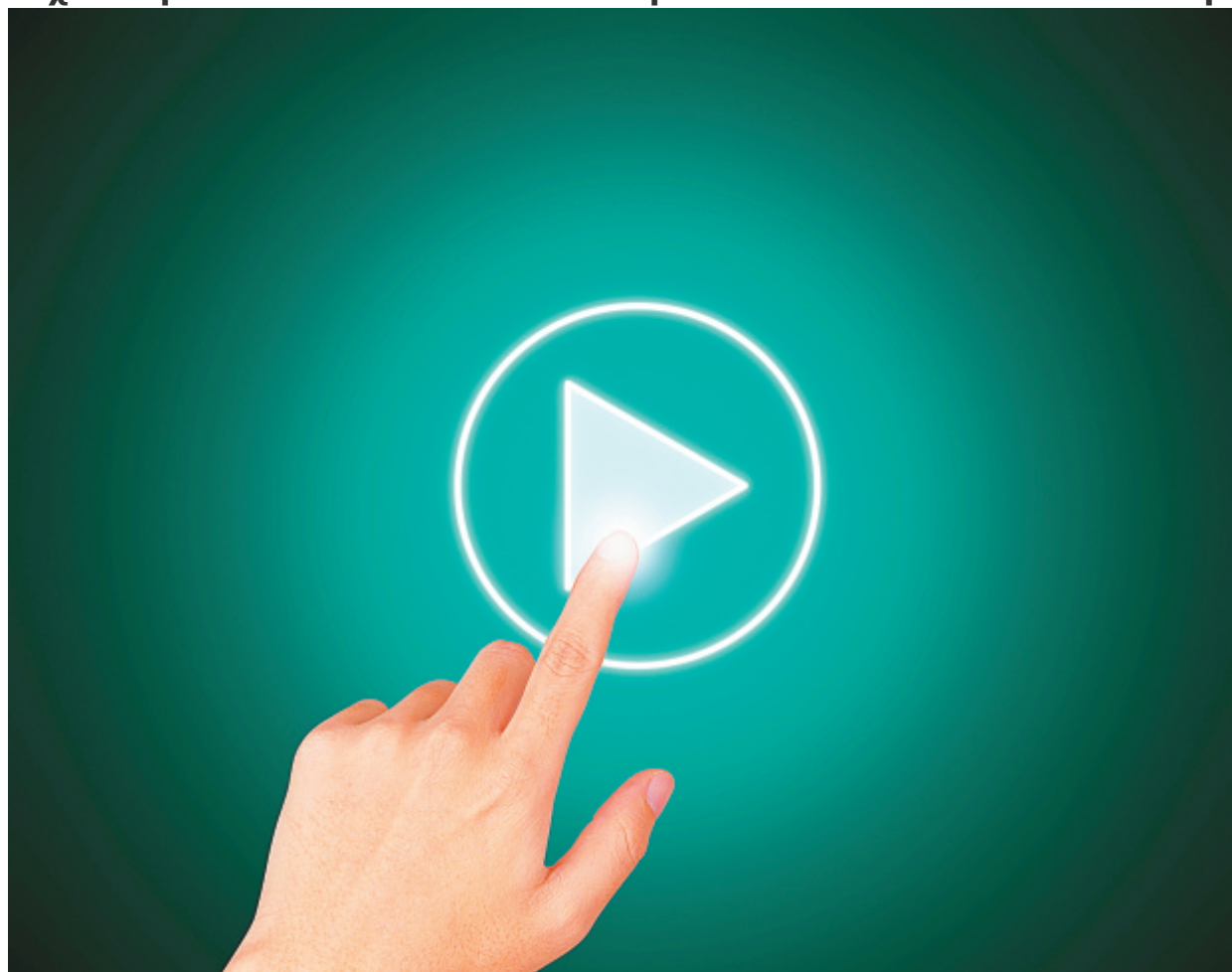
Πριν από περίπου πέντε χρόνια, το εμπόριο άλλαξε έννοια: από τη συμβατική αγοραπωλησία αγαθών, πέρασε σε μια νέα φουτουριστική διάσταση ψηφιακής φρενίτιδας, με κεντρικό προϊόν τα «έξυπνα» τετραγωνάκια-«πολυεργαλεία» για κάθε γούστο και τσέπη.

Το πρώτο «σουπερμάρκετ» εφαρμογών άνοιξε η Apple στις 10 Ιουλίου του 2008, με μόλις 500 εφαρμογές. Μέσα στα επόμενα χρόνια, οι εικονικές υπεραγορές άρχισαν να «ανθούν». Από το Android Market της Google, το οποίο μετονομάστηκε σε Google Play, μέχρι το BlackBerry (App) World της RIM και το OviStore της Nokia, το οποίο ένωσε τις δυνάμεις του με το Windows Phone Marketplace της Microsoft, ο κόσμος σύντομα κατακλύστηκε από εκατομμύρια apps. Το καλοκαίρι του 2013, το App Store έκλεισε τα πέντε χρόνια ζωής και διάδοσης σε 155 χώρες του κόσμου, με μια «στρατιά» από σχεδόν ένα εκατομμύριο εφαρμογές. Λίγους μήνες νωρίτερα, τα κεντρικά του Κουπερτίνο είχαν ανακοινώσει ότι τα downloads εφαρμογών άγγιζαν τα 800 ανά δευτερόλεπτο. Στην κορυφή των προτιμήσεων του κοινού, πέρα από δημοφιλείς εφαρμογές social media, βρίσκονται γνωστοί τίτλοι ηλεκτρονικών παιχνιδιών, οι οποίοι απογειώθηκαν με την εισαγωγή των ταμπλετών, καθώς η μεγαλύτερη επιφάνεια της οθόνης αφής αποτέλεσε το «κερασάκι στην τούρτα». Πλέον άλλωστε, δεν είναι λίγοι οι επιχειρηματίες που στρέφονται στη διαρκώς αναπτυσσόμενη ψηφιακή αγορά. Και για εκείνους που δεν διαθέτουν γνώσεις προγραμματισμού, υπάρχουν πλέον ιστοσελίδες που προσφέρουν - με το αζημίωτο φυσικά - τη δυνατότητα δημιουργίας app συνδυάζοντας απλά τα κομμάτια του «παζλ».

Τεχνολογία

μετά...

μουσικής

Πέρα από την ενημέρωση και την επικοινωνία, τα social media και οι ενισχυμένες δυνατότητες του Διαδικτύου έφεραν μια νέα εποχή στην μουσική και στην ψυχαγωγία.

Το μεγάλο μελωδικό «κύμα» φαίνεται να ξεκίνησε με την εμφάνιση του Napster το 1999. Στις αρχές του 2000, παρόμοιες απόπειρες φύτρωσαν σαν τα μανιτάρια με τα iTunes το 2001, MySpace το 2003, YouTube το 2005, το Spotify το 2006 να ξεχωρίζουν στις προτιμήσεις των χρηστών. Τα περισσότερα εξ αυτών πέραν των ατελείωτων ωρών μουσικής ψυχαγωγίας – επί πληρωμή ή όχι – σε ρόλο έμπειρου dj, προτείνουν νέους τίτλους κομματιών στα μέλη τους βάσει των τελευταίων μουσικών τους επιλογών. Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα δεν απαιτείται καν το «κατέβασμα» των τραγουδιών, καθώς ο χρήστης μπορεί να απολαύσει τα νέα ακούσματα online. Παράλληλα, ένα σμήνος μουσικών εφαρμογών έκανε την εμφάνισή του μεταμορφώνοντας ακόμη και τους πιο «ανίδεους» κατόχους «έξυπνων» συσκευών σε μουσικές ιδιοφυΐες.

Παράλληλη

ζωή

Αν κάποιος άλλαζε πόλη πριν από είκοσι-τριάντα χρόνια, ενδεχομένως να περνούσε μια περίοδο μοναξιάς, μέχρι να κάνει νέες γνωριμίες και να χτίσει τον κοινωνικό του κύκλο από την αρχή. Πλέον, η γεωγραφική μας θέση δεν επηρεάζει φίλους και γνωστούς, καθώς χάρη στα social media μπορούμε να τους «κουβαλάμε» μαζί μας οπουδήποτε και αν πηγαίνουμε. Πρόκειται όμως για ουσιαστικές σχέσεις ή για πιο «απρόσωπες» επαφές;

Όλα άρχισαν το 2002 με το Friendster, την πρώτη ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης που ξέφευγε από τη λογική των chatrooms και βασιζόταν στην ιδέα ενός... dinner party. Η επιτυχία ήταν τέτοια που μέσα σε μόλις εννέα μήνες από τη λειτουργία του, το «φιλικό» δίκτυο καταμετρούσε ένα εκατομμύριο χρήστες. Το 2003 ακολούθησε το LinkedIn, μια από τις πλέον αναγνωρισμένες σελίδες για επαγγελματίες, μέσα από την οποία οι χρήστες έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάσουν τις ικανότητες και τη δουλειά τους, να δικτυωθούν με άλλους και να έρθουν σε επαφή με εταιρείες που τους ενδιαφέρουν. Την ίδια χρονιά εμφανίστηκε το MySpace που σύντομα σκαρφάλωσε στην κορυφή των προτιμήσεων των Αμερικανών.

Η νέα μορφή δικτύωσης – μιας δικτύωσης που σκοπό είχε να φέρει τον άνθρωπο πιο κοντά σε ανθρώπους και όχι σε ιστοσελίδες – ήταν πλέον εδώ. Το 2004, το Flickr ξεδίπλωσε τις σελίδες του ψηφιακού του άλμπουμ, επιτρέποντας στους χρήστες να ανεβάζουν και να μοιράζονται τις φωτογραφίες τους με τους φίλους τους. Στις αρχές του 2005 εμφανίστηκε το Facebook και έναν χρόνο αργότερα ένα διαδικτυακό πουλί ονόματι Twitter άρχισε να τιτιβίζει στην «άνοιξη» των social media.

Την ίδια χρονιά, ξεπρόβαλε το YouTube, εισάγοντας τους χρήστες σε μια «παρέλαση» βίντεο. Έναν χρόνο αργότερα αγοράστηκε από την Google. Ο αμερικανικός κολοσσός από το 2011 διατηρεί την προσωπική του σελίδα κοινωνικής δικτύωσης, Google+.

Έναν χρόνο νωρίτερα ωστόσο είχε κάνει την εμφάνισή του το Instagram, ένα κοινωνικό μέσο ανταλλαγής φωτογραφικού υλικού που προσφέρει στους χρήστες τη δυνατότητα να χαρίζουν στις φωτογραφικές τους λήψεις μια νότα επαγγελματικής ματιάς, μέσα από μια σειρά φίλτρων. Οι φανατικοί χρήστες του πολλαπλασιάστηκαν αστραπιαία και έτσι τον Απρίλιο του 2012 το δημοφιλές μέσο ενσωματώθηκε στις δυνατότητες του Facebook, προς περίπου ένα δισεκατομμύριο δολάρια.

Ο διαδικτυακός μας «σύντροφος»

Όταν έχει βιώσει κανείς την ιεροτελεστία της διαδικτυακής σύνδεσης κατά τη δεκαετία του '90, η οποία πραγματοποιούνταν μέσω τηλεφώνου και συνοδευόταν από τον χαρακτηριστικό τσιριχτό ήχο της επιτυχίας με ωριαία χρέωση και ταχύτητα... χελώνας, τότε είναι σε θέση να εκτιμήσει πραγματικά την εξέλιξη της

τεχνολογίας και το γρήγορο Internet.

Η δυνατότητα της διαδικτυακής «συνοδείας» παντού και πάντα δημιούργησε με τη σειρά της την ανάγκη ασύρματης συνδεσιμότητας. Κάπως έτσι γεννήθηκαν Bluetooth και Wi-Fi, ενώ ταυτόχρονα έκαναν την εμφάνισή τους οι μηχανές αναζήτησης σε ρόλο ψηφιακής «εγκυκλοπαίδειας». Οι «έξυπνες» φορητές συσκευές (λάπτοπ, smartphones, tablets) οδήγησαν στην επινόηση νέων τρόπων αποθήκευσης και μεταφοράς δεδομένων. Ενα «σύννεφο», ικανό να φιλοξενήσει δεδομένα στο ψηφιακό υπερπέραν, σύντομα κάλυψε τον διαδικτυακό ουρανό προσφέροντας στους χρήστες μια θέση στον ήλιο, μέσα από τη δυνατότητα πρόσβασης στα προσωπικά τους αρχεία από οποιαδήποτε συσκευή.

Το γρήγορο «κατέβασμα» άνοιξε το κουτί της Πανδώρας γύρω από την πειρατεία, με τους νόμους αρκετών κρατών να σφίγγουν ασφυκτικά, «στραγγαλίζοντας» οικονομικά και ποινικά τους παραβάτες. Οι online δωρεάν υπηρεσίες απύθμενου ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μεταλλάχθηκαν σε πόλους επικοινωνίας και πέραν του γραπτού, χάρισαν στους χρήστες τη δυνατότητα αποστολής βαριών «φορτίων» και ζωντανής, on camera συνομιλίας.

ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ

Βενιού Ειρήνη

Πηγή: tovima.gr